

Vanfeligbed og det lange Tidsrum, der skal gaa hen, forinden Ugtefabet endelig kan ophæves. Jeg tror, at det maatte vilde være rettest, at man gjorde det noget vanfeligere at tilveiebringe Separation, men at man, naar denne var tilveiebragt, da indskreftede Separationstiden noget mere. Jeg tror, at dette mere vilde høde paa de praktiske Vanfeligheder, der i den Henseende finde Sted. Jeg skal ikke ved denne Leilighed udfaste et gripende Maleri som et Sidesykke til det Maleri, den høitærede Justitsminister igaar gav os af den ulykkelige Gustru, thi vi, der have saa Meget at gjøre med Separationer, finde jo mange Tilfælde, hvor Skylden virkelig fuldstændig er paa Gustruens Side, og hvor hun, naar hun blot kan blive af med Manden, kan leve grumme godt, hvor hun blot tænker paa, at den Tid skal forløbe, for at hun kan faae en ny Ugtefælle, og derfor forekommer det mig, at det, saalænge hun endnu har den anden Ugtefælle, som hun ikke har kunnet blive rent fri for, kunde være meget godt, at hun, naar hun havde Eone dertil — og uden dette bliver der jo ikke Spørgsmaal derom — var forpligtet til at understøtte Manden. Jeg kunde nævne virkelig meget gripende Exempler paa, at Konen har ført Scepteret med stor Myndighed igennem en lang Række af Aar, og har beholdt Scepteret, men givet Manden Kronen paa en saadan Maade, at han har følt sig meget trykket derved og sørget sig næsten tidløde; jeg kunde nævne mange Exempler derpaa, men jeg skal blot sige, at det forekommer mig aldeles klart, at, naar vi ville admittere, at Gustruen i Tvangstilfælde skal yde Hjælp til Manden, saa maa vi lade denne Hjælp vedvare til Ugtefabet's endelige Ophævelse.

Der var et andet Punkt, som jeg dernæst vilde tale om, nemlig Forandringen med Hensyn til Afsonningen af Alimenterationsbidrag. Det høitærede 6te kongevalgte Medlem (Ussing) betragter disse Alimenterationsbidrag som en simpel Gjæld, hvad i høt Grad forundrede mig, thi Alimenterationsbidrag have jo aldrig eller i det Mindste ikke i en meget lang Række af Aar været betragtede som simpel Gjæld, der har jo været anvendt Vand og Brøds Straf som Evangsmiddel, altsaa ganske andre Evangsmidler end dem, man har havt for simpel Gjæld. Men det er ganske vist en meget simpel Gjæld, for saa vidt det haade er en meget simpel og jeg kunde næsten sige lumpen Fremgangsmaade, først at besvagre en Pige og dernæst lade hende sidde hjælpeløs med Barnet. Det forekommer mig, at det er af den Slags Sand-

linger, som have Krav paa en virkelig Lugtelse, og der er ingen Frygt for, at denne skal blive misbrugt her i Landet; der er tværtimod en stor Tendens til i dette Tilfælde at skaane Manden overordentlig meget og lade den hele Ulykke falde paa Pigen. Jeg taler nu ingenlunde — thi det vilde jo ogsaa være faaligt — for, at man ikke skulde lade Kvinden føle Betydningen af sit Feiltrin, men den faar hun nok at føle ad ganske andre Veie. Det forekommer mig, at man bør hævde, at det er en slet Gjerning, naar en Mand har været med at sætte et Barn i Verden, saa at ville undrage sig fra at yde det Nødtørstige til det. Der bliver riselig næsten aldrig forlangt Halvdelen af, hvad der behøves til et saadant Barns Opdragelse, hos Faderen, der bliver sædvanligt forlangt mindre, og naar Manden virkelig er uden Eone, saa kan Bidraget endnu yderligere formindstes. Men i de allerfleste Tilfælde er det, det tør jeg paasta, ren Eigeugdighed hos Barnefaderen, naar han ikke betaler det ringe Bidrag, som bliver ham paalagt, og det forekommer mig at være overmaade nyttigt og godt saa at sætte Manden ind i en Tvangsarbejdsanstalt; jeg vil ikke stemme for at give en saadan Barnefader det Allermindste efter i den Tid, hvori han skal være i derne. Hvad jeg her har yttret, gjælder jo ikke i fuld Maade ligeoverfor de andre Arter af Alimenterationsbidrag, som nu gives, men der er mange Tilfælde, hvor de Mand, som skulle bidrage til deres fraseparerede Koner, ogsaa kunde have beynnderlig godt af at komme i en saadan Tvangsarbejdsanstalt. Efter de Oplysninger, som den ærede Minister gav igaar, har jeg ingen Frygt for, at der skulde blive Mangel paa Plads. Selv om der, hvad jeg haaber vil blive Tilfældet, med Hensyn til Vætlere og Løsgangere kun anvendes Tvangsarbejdsstraf og ikke den aldeles urimelige og unyttige Straf af Fængsel paa et Par Dage, som af disse Folk egentlig bliver betragtet som en behagelig Svile paa deres Vandring og sandelig ikke som nogen Straf, tror jeg dog, man vil kunne finde Plads i Tvangsarbejdsanstalterne, hvis Antal jo efterhaanden forges og yderligere vil blive forøget under Paavirkning af denne Lov, naar den kommer ud, saaledes som Udvalget har foreslaet den. Jeg kan saaledes ikke stemme for noget af de Underendringsforslag, som ere stillede paa dette Punkt. Derimod skal jeg med Fornøielse stemme for det Underendringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for 6te Kreds (Eriksen). Jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, at jeg ansaa det for meget tvivlsomt, om jeg vilde kunne gaa